

ECHIPA 5 / TEAM 5

Elena CIURCHEA
Ana Maria COJOCARU
Lucia Elvira BUTNARIU
Adrian Alexandru DURLANU
Anca Iulia TĂTULESCU

CAMERA FRUMOASĂ / THE BEAUTIFUL CHAMBER

Cuvinte cheie: mesager (al muzeului), odaia bună, camera frumoasă, intangibil, curiozitate, valori

Lumea contemporană a deviat de la cursul firesc al lumii satului românesc, convinsă fiind că este un moment ce trebuie depășit, uitat, negat. Înființându-ne total ruși de ea cădem în capcana falsei evoluții întrucât nu ne putem considera nici mai norocoși, nici mai avansați, ci poate doar mai săraci. Valorile țăranului român – credința, puritatea, cinstea, curajul, determinarea sau legătura cu natura – sunt coordonate ale poporului român atestate de istorie, putând fi considerate însăși esența acestuia. Evaluând preocupările vieții cotidiene, care are tendința de a renunța la trecutul obștesc, preponderent rural, observăm că lăsăm satul românesc să moară (în conștiință și apoi în cultură), pierzând astfel propriul nostru proces de devenire. Eco-ul lumii satului ar trebui să pătrundă prin intermediul acestor valori care, deși puse într-un alt context, se reinventează.

Keywords: (Museum's) messenger, the good room, the beautiful chamber, intangibility, curiosity, values

Our contemporary world has confidently deviated from the natural course of the Romanian village way of life, regarding it as a way of life that needed to be upgraded, forgotten and denied. Falling in the trap of false evolution is then imminent, as we find ourselves neither luckier, nor more advanced, but maybe only impoverished. The Romanian peasant's set of values (faith, purity, honor, courage, determination, deep connection with nature) are Romanian nation's historically-rooted coordinates, maybe its own very essence. When evaluating the everyday preoccupations, that nowadays have a tendency of letting go of its predominantly rural past, we can observe how we are killing the Romanian village (first in our conscience and then in our culture), therefore losing out in our process of evolution. The village's world should find an echo in these values that are reinventing themselves, although set in a different context.

LOCURI ÎN AFARA LIMITEI

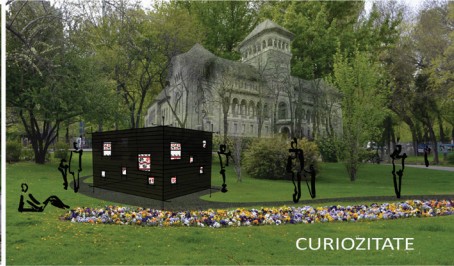
WORKSHOP

martie - aprilie 2014

Workshop-ul este parte a evenimentului „Spațiul muzeal la limită”, manifestare dedicată aniversării a 150 de ani de la înființarea învățământului românesc de arhitectură 1864-2014.

VALORI

CURIOZITATE

MIROS DE VECHI

ATMOSFERA

P
O
R
T
A
L

SIMTURI

LEGATURA

INDICIU

RELOCARE

SENZATIE

Instituții organizatoare:
Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”
Muzeul Național al Țăranului Român

Parteneri media: Arhitectura

Autori:
Lucia Evina Bărbărieu
Elena Ciurchea
Ana-Maria Cojocaru
Adrian Alexandru Durlan

Datorită tradițiilor locale generate de interacțiunea între săteni și legende, izvorâte din dorința de a da unui loc un caracter insuflat de valori, condiția țaranului român este un subiect ce a câștigat în timp valențe mistice. Înaintând într-un spațiu care face apel la memoria colectivă, nu ne rămâne decât să folosim ca pe o mândrie națională țaranul român care evoluează într-un context diferit, dar perpetuează credințe similare.

Informațiile oferite de interiorul muzeului sunt aluzive, imaginația privitorului este solicitată pentru a obține o completare prin prisma experiențelor personale ale acestuia. Însă pentru accesarea muzeului primul contact este cu spațiul exterior, vizitatorul trebuie invitat făcând apel la toate simțurile. Pentru a-i incita curiozitatea, trebuie făcut părtaș la o serie de experiențe care să-i dezvăluie parțial fragmente (întocmai după modelul adoptat de muzeu): mirosul de lemn vechi, ferestrele mici cu rame vopsite, încărcătura emoțională a gestului aplecării pentru a accesa un ochi de geam sau un interior văzut dintr-o perspectivă incomodă. Astfel, spațiul muzeal se transformă dintr-un spațiu intangibil care protejează într-unul care îl provoacă pe vizitator să experimenteze și să-și amintească.

Am urmărit exprimarea unui spațiu pozitiv, prietenos, care să producă un efect de resimțire a muzeului dincolo de granițele sale palpabile, și care să pătrundă în subtilitățile oferite de o așezare în afara contextului ei, participând dintr-un alt cadru decât cel muzeal, din natură. Prin poziție, obiectul propus invită la experimentarea muzeului încă din afara lui. Este un *mesager* al muzeului, o vitrină interioară scoasă în exterior. Conținutul urmărește expozițiile din muzeu. Pentru început, urmărește simboluri prețioase pentru lumea satului.

Nicio casă țărănească nu era lipsită de acea cameră frumoasă denumită *odaia bună*, care era, în mare, un

Because of the local traditions, generated by the interaction between villagers and legends and myths that sprung out of the intention of giving a certain place a certain character based on a strong set of values, the Romanian peasant's medium is a subject that has evolved in time to mystical connotations. Forging forward in a space that calls out our collective memory, we can only see the Romanian peasant as a national treasure, one that develops in a different context, but perpetuates similar beliefs.

The information that we get inside the museum is elusive and the viewers' own imagination is required to get a complete picture through personal experiences. But in order to access the museum, the first contact is made with the exterior space, requesting the participation of all viewers' senses. To stir up his curiosity, he must become an accomplice to a series of experiences that will progressively reveal pieces of information (similar with the pattern on which the museum itself functions): the smell of old wood, small windows with hand-painted frames, the emotional load of inclining in order to see through a small window or an interior viewed from an uneasy perspective. The museum space then evolves from an intangible space that protects into a space that challenges the viewer to experiment and recollect.

We wanted to create a positive and friendly space that would produce a museum-like experience outside its tangible boundaries that would evoke the subtlety of taking it out of context making it function from another set than the original one of the museum, from the nature outside. Because of its setting, the proposed object incites exploration already from outskirts of the Museum itself. It acts as a messenger of the museum, a museum "glass case" taken outside. The content relates to the exhibitions inside. For starters, it could relate to valuable symbols from the forgotten village world.

No village house was built without the beautiful chamber called "the good room", which was the place where

depozit al lucrurilor de valoare ale familiei, poziționată întotdeauna înspre răsărit. Încăperea era rar folosită, uneori pusă sub cheie și deschisă la vizite sau de sărbători. Era o cameră de cinste în raport cu restul casei, Am integrat acest motiv al intangibilității camerei frumoase în propunere, construind o reinterpretare a acesteia, un modul din lemn recuperat, inaccesibil (nu există nicio ușă de acces), cu goluri vitrate prin care se pot vedea imagini incomplete din cauza dimensiunilor mici ale geamurilor. Scopul este acela de a le stârni curiozitatea trecătorilor care vor dori astfel să vadă muzeul în întregime.

Instalația propusă are rol de direcționare. Simbolic i se adaugă și motivul intrării, o poartă simplificată care poate fi interpretată ca fiind poarta de acces în *gospodăria* Muzeului Țăranului Român (profitând de faptul că în imediata vecinătate se află și *odaia bună*). Spațiul interior al Muzeului Țăranului Român oferă o bogăție de informații asupra vieții românului de la sat cu care, astăzi, ne întâlnim rar și despre care nu se mai prea vorbește sau scrie.

Acest workshop a căutat să descopere o modalitate prin care spațiul din afara muzeului poate fi integrat în atmosfera muzeului, eliminând „intangibilitatea” care înconjoară imaginea MȚR.

Am căutat exprimarea unui spațiu pozitiv, prietenos care să producă un efect de resimțire a muzeului dincolo de granițele palpabile și care să pătrundă în subtilitățile oferite de o așezare în afara contextului ei, participând dintr-un alt cadru decât cel muzeal, adică din natură. În discursul nostru am dorit un parcurs care începe să experimenteze muzeul încă din afara lui și care să stârnească curiozitatea.

Cu tradiții locale generate de interacțiunea activă între consăteni și basme izvorâte din dorința de a da unui loc un caracter insuflat de valori, câștigând în timp valențe mistice – condiția țăranului român este un subiect pentru continuă cercetare și curiozitate.

the family's most valuable things were kept, always to be symbolically positioned towards sunrise. The room was seldom used, sometimes kept under lock and opened only for visits or on major holidays. It was a special room in relation to the rest of the peasant's home.

We wanted to integrate this aspect of intangibility of the "beautiful room" in our proposition, creating a portrayal of this concept, a physical module made out of redeemed old wood, completely inaccessible (no doors), with glazed openings through which one can see incomplete images because of the windows small dimensions and partly accessible points of view. The purpose is to stir the curiosity of visitors who will then wish to see the museum as a whole.

The proposed installation has a guiding nature. Symbolically, the notion of the entrance is added in the shape of a simplified traditional gateway that can be interpreted as the access in the Peasant's Museum's household (regarded as the whole area surrounding the Museum, considering that in the immediate proximity we have also placed "the beautiful chamber").

The space inside the Peasant's Museum curates an abundance of information about the life in the Romanian village, that we hardly find about today anywhere else, be it written or spoken sources.

This workshop has tried to look for ways in which the space outside the Museum could be integrated in the Museum's atmosphere, neutralizing the "intangibility" feeling that surrounds the Peasant's Museum nowadays. We wanted to create a positive and friendly space, that would produce a museum-like effect outside its tangible boundaries and that would evoke the subtlety of placing it out of context, enabling it to participate from another scene than the expected one of the Museum, from the nature outside. In our endeavor, we wanted to create a route that started to provide the Museum's experience already from its exterior and stir up the visitor's curiosity along the way.

Să înaintăm într-un spațiu care face apel la o memorie anterioară, nu neapărat o memorie personală, dar, cu siguranță una colectivă cu care ajungem să ne identificăm și care se încadrează în ceea ce ne place să folosim ca o mândrie națională – țăranul român.

Evaluând viața cotidiană, care renunță parțial sau chiar total la trecutul obștesc sau preponderent rural al națiunii, ajungem să înțelegem că lăsăm să moară (începând în conștiință și apoi în cultură) valoarea satului și implicația pe care a avut-o asupra evoluției noastre ca popor, încercând să încărcăm umerii societății contemporane cu tot parcursul nostru în devenire.

Proiectul nostru propune o reinterpretare a gospodăriei țărănești prin prisma tradițiilor pe care aceasta le-a colectat odată cu trecerea timpului. O gospodărie tradițională conține numeroase acareturi și spații de depozitare care se extind treptat în jurul casei inițiale. Familia, oricât de numeroasă, era concentrată într-o încăpere sau două, ceea ce ducea implicit la o comunicare și legătură foarte strânsă între membrii acesteia.

Nicio casă țărănească nu era lipsită de acea odaie bună numită camera frumoasă, care era, în mare, un depozit al lucrurilor de valoare ale familiei de cele mai multe ori poziționată în partea estică a casei, păstrând astfel purul părții drepte. Această cameră din față era o încăpere rar folosită, uneori pusă sub cheie și deschisă la vizite sau sărbători. Era un spațiu pus în cinste față de restul încăperilor mai ales datorită funcțiunii ei păstrătoare a zestrei fetelor, de protejare a obiectelor valoroase precum dune, covoare sau vase din lut lucrate cu măiestrie și de menținere în stare bună a obiectelor adunate de-a lungul timpului.

Am integrat acest motiv al intangibilității camerei frumoase în propunerea noastră, construind un cub negru, impenetrabil, cu goluri vitrate prin care se pot vedea, parțial, bunurile care alcătuiesc camera fru-

With its local traditions generated from the active interaction between peasants and their fairytales, stories that occurred from their need to load these places with significance and values - the Romanian village has developed a mystical character and Romanian peasant's lifestyle is still a rich subject for research and curiosities.

Let's move forward in a space that calls a previous memory, not necessarily a personal one, but a collective memory that we all identify ourselves with, one that qualifies to what we like to call our national pride - the Romanian peasant.

Evaluating our everyday life, the way we abandon our collective past, predominantly rural, we come to understand that we are succumbing (first of all in our conscience and then in our culture) the values of the village and their impact on our national evolution.

Our project proposes a symbolic reinterpretation of the peasant's household, through the perspective of traditions that have been collected over time. A traditional household is made out of a diversity of belongings and storage spaces that extend over the limits of the original house. The family, however large in number, was concentrated in one or two rooms of the home, which enabled a high level of communication and a strong bond between the family members.

No village household ever came short of this good chamber called the "beautiful room", which was basically a special storage space for all the family's valuables and was always situated in the eastern part of the house (the right side was considered the purest). This particular chamber was seldom used and for the most part was kept locked, only to be opened for visits and important holidays. It was a privileged space within the rest of the house especially due to its function of keeping the girls' dowry and valuable handmade tapestry, rugs and pottery.

In our project, we gave "the beautiful room" a character of intangibility by creating an impenetrable black

moasă. Vederea completă este restricționată de unghiurile de privire prin geamuri, scopul încâperii fiind stârnirea curiozității, care este satisfăcută ulterior în cadrul muzeului prin obiectele puse la dispoziția vizitatorului, obiecte tangibile, sonore, ce stimulează simțurile transmițând un sentiment autentic.

Propunerea noastră este echivalentul unui transplant cardio, o reamplasare a inimii, simbolul casei din cadrul MȚR, într-un alt cadru, în natură, pentru a concentra și redirecționa traficul din parcul din fața muzeului înspre muzeu.

Această instalație propusă, în cadrul conceptului nostru, face parte din ansamblul care direcționează utilizatorii înspre muzeu parcurgând o serie de elemente ce țin de gospodăria tradițională: motivul portalului (al spațiului de tranziție între stradă și curte) este prezent ca început al traseului; cărarea și camera extrasă din casă sunt simboluri care direcționează și instigă la cunoaștere.

Acest aparat poate lipsi în alt context, camera, la rândul ei reamplasată într-un alt cadru (o piață urbană, un alt parc etc.) acționează ca o busolă care direcționează imaginar spre Muzeul Țăranului Român și care face parte dintr-un complex de alte camere dispuse strategic în zone de interes.

cube with small glass windows for segmented views of the objects that compose the beautiful room. Full view is restricted by the viewing angles that are purposely partly defective in order to stir up the viewer's curiosity for more, later to be satisfied inside the Museum by the abundant series of tangible resonant stimulating objects that generate an authentic feeling.

Our intension is the design equivalent of a heart transplant, relocating the "heart", the symbol of the peasant's home that we find in The Peasant's Museum, in a different context and setting, placing it in the nature outside the Museum's walls, to concentrate and redirect the flow of visitors from the park in front of the institution towards inside, in the exhibition space.

Our proposed installation has a guiding role for the visitors by re-introducing them to some of the most important elements of the traditional household. "The portal" (a transition space between the street and the household) marks the beginning of the route. "The trail" and the "beautiful room" extracted from the house are symbols that guide and incite the need for knowledge.

The box can be strategically re-located into a different context or other urban areas of interest; the room (or an ensemble of similar elements that can populate different parks or urban squares) will act as a compass that symbolically points and guides towards the Peasant's Museum regardless of where it is placed in our contemporary city.